

— Бре, старче, каква е тая работа? Отде пипна тия снопи?

— Идете да си пипнете и вие. Едва ли не пребихте отъ бой моята баба, но по-голѣмо добро ми направихте. Оставихъ я при знахаря и ето какво ми подари той... Въ двора на знахаря — спопи колкото щете.

Върнаха се мжжетъ по домоветъ си и хубаво наблъскаха женитъ си. Заведоха ги при знахаря, но никакви снопи не видѣха... Ядосаха се, взеха една бѣчва и натикаха въ нея дѣдото. Заковаха я и я хвърлиха въ морето.

Дойде отливъ и изхвърли бѣчвата на брѣга. Наблизу пасѣше стадото си младъ овчаръ. Той чу виковетъ и думкането на дѣдото. Отвори бѣчвата:

— Какво търсишъ тука, бечовѣче?

— Остави се, овчарьо! — махна съ ржка старецътъ. — Обзаложихъ се днеска съ одного да пренощувамъ въ тая бѣчва, но се разкаяхъ. Мжка ме хвана. Сто жълтици щѣхъ да получа утре, като дойдатъ да ме освободятъ. Ако искашъ да ме смѣнишъ, влѣзъ ти въ бѣчвата, та да получишъ утре жълтицитъ.

— А стадото?

— То ще си пасе на поляната.

Наивниятъ овчаръ повърва и се вмъкна въ бѣчвата. А старецътъ подкара стадото къмъ село. Като го видѣха да се

